

rilor distanțate, chemate să smulgă măștile simulărilor și disimulărilor cu care sînt împănate și „arătările” teatrului, dar și, mai cu seamă, cele ale lumii. Era un impuls îndreptat împotriva pasivităților languros empatice ; și prevenea împotriva alunecării, din empatie în apatie, a privirilor noastre.

Indemnul hrehtian mi se pare și astăzi de o izbitoare valoare. Privirea e solicitată, în epoca noastră, prin excelență imagistică, mai mult decît oricînd. Și, pareă, mai intens decît oricînd — pe anumite meridiane —

se desenează, în privirile omului, semnul delăsărilor apatice, voluptatea dezarmată a zgîielii. Cineva — om de teatru — analizînd lumea și fenomenele străzii, ca și exacerbația imagistică a unor tendințe în teatru de astăzi, vorbea despre o morbidă și periculoasă „cultură a zgîielii” (Glotzkultur), în lumea de astăzi....

E, poate, nevoie să ne gîndim, în sfîrșit, și la o artă a privirii. Nu „poate” ; neîndoișos, e nevoie. Dacă nu chiar de o știință a privirii.

Agenda I.T.I.

Promiteam, la deschiderea „acestei rubrici („Teatru”, nr. 6/1978), să revin cu amănunte despre organizațiile internaționale afiliate la I.T.I., precum și despre comitetele de specialitate, orientările activității etc.

Există în prezent zece organizații internaționale non-guvernamentale, cu profil teatral, care lucrează în mod autonom. I.T.I. este singura organizație, în domeniul teatrului, recunoscută și subvenționată de U.N.E.S.C.O. De aci, și nevoia celorlalte de a se afilia la acest organism. Cu atît mai mult cu cît însuși Institutul Internațional de Teatru — favorabil, într-un stadiu inițial, formării de organizații autonome destinate unor domenii ale teatrului — simte acum necesitatea obiectivă a coordonării activităților, în vederea economiei de energie umană, de fonduri (mai ales), ca și în vederea unei aprofundări a investigațiilor și experiențelor. Iată denumirile „afiliațelor” :

● O.I.S.T.T. — Organizația Internațională a Scenografilor și Tehnicienilor de Teatru

● A.S.S.I.T.E.J. — Asociația Internațională a Teatrelor pentru Copii și Tineret

● U.N.I.M.A. — Uniunea Internațională a Marionetiștilor

● F.I.R.T. — Federația Internațională de Cercetări Teatrale

● U.I.T.U. — Uniunea Internațională a Teatrului Universitar

● A.I.T.A. — Asociația Internațională a Teatrului de Amatori

● F.I.A. — Federația Internațională a Actorilor

● A.I.C.T. — Asociația Internațională a Criticilor de Teatru

● S.I.B.M.A.S. — Societatea Internațională a Bibliotecilor și Muzeelor de Artă Spectacolului

În cadrul Institutului Internațional de Teatru funcționează Comitetul permanent al teatrului muzical, Comitetul permanent al dansului, Comitetul teatrului nou și Comitetul pentru lumea a treia. Dacă primele două își definesc telul și profilul în chiar denumirea lor, ultimele se află încă în faza bijbielilor. Comitetul teatrului nou s-a numit înții „Teatru și tineretul”, titlatură care conținea pericolul confundării cu A.S.S.I.T.E.J. Apoi, i s-a spus „teatru tînăr”, ceea ce stîrnea nedumeriri, definirea tineretii în teatru (și nu numai în teatru) fiind uneori dificilă. Prin „Teatru nou”, situația nu e mai fericită, mai ales atunci cînd e vor-

ba de un organism internațional, criteriile „noului” nefiind pretutindeni aceleași. De aci, și dificultățile acestui comitet, născut din nevoia unor tineri artiști din țări în care tineretul nu găsește condiții prielnice afirmării și muncii creatoare. Cît despre Comitetul pentru lumea a treia, el are drept obiectiv studiarea și sprijinirea teatrului în țări din America Latină, Africa, Asia, Australia — dar condițiile sînt atît de diferite, în fiecare continent, iar distanțele dintre ele, atît de mari, încît, deocamdată, faza căutării unui numitor comun nu s-a încheiat. Demn de reținut e, însă, faptul că însăși crearea acestui Comitet a adus în atenție o problemă interesantă, aceea a interferenței culturilor de tip european cu cele ale altor continente, în care poare întregi s-au trezit la viață, eliberîndu-se de sub dominația colonială, și își caută acum propriul drum de dezvoltare, investigîndu-și trecutul, originile, resursele culturale și artistice ancestrale. Un întreg univcrs, fascinant prin nouitate și originalitate, se deschide cunoașterii. Una dintre preocupările actuale ale I.T.I. este tocmai această cunoaștere, în vederea promovării valorilor autentice.

Margareta Bărbuță